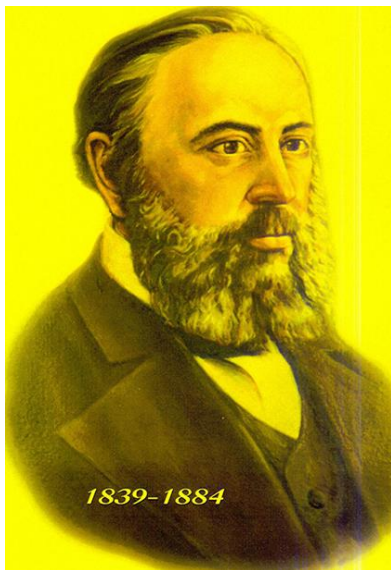

**«Я в світі щиро працював, я сіяв те, що Бог послав»
(27 січня – 180 років від дня народження Павла Чубинського
(1839 – 1884), автора гімну України)**

Постать Павла Чубинського посідає визначне місце в історії України XIX ст. Широкому загалові він відомий як видатний етнограф, фольклорист, географ-краєзнавець, знаний український поет, автор українського гімну «Ще не вмерла Україна».

Крім того, Павло Платонович - юрист, соціолог, перекладач, режисер, педагог, видатний громадський діяч, невтомній енергії якого українська наука завдячує виданням капітальних «Праць етнографічно - статистичної експедиції у Західно - Руський край».

Народився 27 січня 1839 року на Бориспольщині в сім'ї збіднілих дворян, що походили з козацько-старшинського роду. Його давнім предком був козак Іван Чуб. Однак прадід відомий уже під більш "шляхетним" прізвищем – Чубинський.

Навчався в Переяславі та Києві, закінчив юридичний відділ Петербурзького університету. У студентські роки брав участь у діяльності петербурзької української громади. Був автором журналу «Основа», співпрацюючи в якому познайомився з Т. Шевченком, М. Костомаровим.

Виявив себе активним громадським діячем, беручи участь у просвітницькій та культурницькій діяльності. За громадську активність і написання пісні «Ще не вмерла ...», яка одразу ж стала популярною, де прозвучали могутній заклик до боротьби за свободу і незалежність, гордість за своє минуле і віра в світле прийдешнє, його на сім років заслано до Архангельської губернії.

Після повернення із заслання П. Чубинський розгортає активну наукову діяльність: організовує етнографічно-статистичні експедиції в південно-західні регіони України, де записує фольклор і вивчає культуру та побут співвітчизників. Результатом мандрівок стало семитомне видання зібраних матеріалів, яке високо оцінила наукова громада: автор нагороджений золотою медаллю Російського Географічного товариства, премією Російської Академії наук, а також золотою медаллю виставки Міжнародного географічного конгресу в Парижі.

Доробок П. Чубинського забезпечив йому авторитет у науковому світі й дав змогу заснувати Південно-західне відділення Російського Географічного товариства - предтечі української Академії наук, яке продовжило вивчення

духовної й матеріальної культури українського народу. За час його існування було видано 2 томи наукових праць, створена бібліотека, яка нараховувала понад тисячі цінних наукових видань, а також створено музей, в якому було більше 3 тисяч експонатів. За визначенням сучасника й однодумця П. Чубинського Хведора Вовка: «Заслуги його такі значні, що їх вистачило б на кількох професійних учених».

Прожив П. П. Чубинський рівно 45 років.

Помер 29 січня 1884 року. Похований у м. Борисполі на Книшевому кладовищі.

Та хоч якими визначними були наукові здобутки П. Чубинського, все-таки насамперед

вшановуємо його сьогодні як творця нашого національного гімну.

З набуттям незалежності Україною слова вірша Павла Чубинського «Ще не вмерла України» стали національним гімном держави. 1995 року видавництво «Мистецтво» видало ілюстрований двотомник «Мудрість віків. Українське народознавство у творчій спадщині Павла Чубинського».

Є люди, яких Бог посилає на Землю, щоб своїм саявом освітити дорогу іншим, щоб залишити сутність, до якої постійно звертаються у різні епохи цілі покоління, шукаючи момент національної істини. Такою людиною є Павло Платонович Чубинський - один із видатних подвижників українського відродження - в умовах драконівських заборон всього українського з боку царизму зумів піднести на вищий щабель не тільки українську національну науку, а й національну ідею.

Підготувала Руслана Ониськів
провідний бібліограф